

Parlamentul României
Camera Deputaților

GRUP PARLAMENTAR
PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL
15/289
09 04 30

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

telefon: 021 414 10 70

fax: 021 414 10 72

e-mail: pnl@cdep.ro

30.04.2009

Dep. *Legislativ - soluționare*

[Signature]
Către: Secretarul General al Camerei Deputaților
În atenția: Domnului Gheorghe Barbu

Stimate domnule Secretar General,

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție, ale art. 11 lit.a) și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, modificată, completată și republicată, vă trimitem, alăturat, sesizarea asupra neconstituționalității prevederilor Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale.

Lider Grup PNL

[Signature]
Călin Popescu-Tăriceanu

Parlamentul României

Camera Deputaților

telefon: (021) 402 10 70

fax: (021) 402 10 72

email: pnl@cdep.ro

DOMNULUI PROF. UNIV. DR. IOAN VIDA PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Stimate domnule Președinte,

În temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României, al art. 11 lit. a) raportat la art. 15 alin 2 din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, deputații și senatorii înscriși pe lista anexată formulează prezenta

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, adoptată de Camera Deputaților și Senat în ședința comună în 28 aprilie 2009

Situația de fapt

În data de 13 aprilie 2009, a fost înaintat la Camera Deputaților, la Cabinetul Secretarului General, Proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la

rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale.

Proiectul a fost prezentat în Birourile Permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului în ședința din data de 14 aprilie 2009 și a fost înregistrat pentru dezbateri cu numărul PL-x 229/14.04.2009, făcând parte din categoria legilor ordinare.

S-a stabilit ca acest Proiect de Lege să fie dezbătut în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului și a fost trimis pentru raport la Comisiile reunite pentru Buget, finanțe și bănci ale celor două Camere și pentru aviz la Comisiile reunite de administrație publică, amenajarea teritoriului și echilibru ecologic, la Comisiile reunite pentru muncă și protecție socială și la Comisiile reunite pentru sănătate și familie. Termenul pentru transmiterea avizelor a fost stabilit pentru 22 aprilie 2009, iar termenul pentru depunerea raportului a fost 23 aprilie 2009.

Proiectul a fost dezbătut și avizat de către toate aceste comisii în aceeași zi de 22 aprilie 2009. Menționăm că dezbaterile din aceste patru comisii reunite au avut loc concomitent, așa cum reiese din programul de lucru stabilit pentru data de 22 aprilie a.c. și care apare pe site-ul Camerei Deputaților, Secțiunea Programul de lucru al Camerei Deputaților, săptămâna 20-26 aprilie 2009. În aceste condiții, dezbaterile din cadrul comisiile reunite pentru buget, finanțe, bănci ale celor două Camere au avut loc în lipsa rapoartele pe care comisiile sesizate pentru aviz trebuiau să le trimită. Mai mult decât atât, dezbaterile din cadrul comisiilor reunite sesizate în fond s-au desfășurat fără cvorum, cu încălcarea Regulamentului ședințelor

comune al celor două Camere, așa cum vom arăta în textul prezentei sesizări.

În data de 23 aprilie 2009, Comisia de buget, finanțe și bănci și Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital au înaintat Birourilor Permanente ale celor două Camere Raportul comun asupra Proiectului de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale.

În data de 28 aprilie, Camera Deputaților și Senatul au adoptat în ședință comună Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale.

Onorată Curte Constituțională,

Noi, semnatarii prezentei sesizări, considerăm că procedura de adoptare, cât și unele prevederi ale Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale contravin art. 1, alin. (3) și (5), art. 15, alin. (2), art. 16, alin. (1) și (2), art 65 alin. (1) și alin. (2), lit.b), art. 44, alin. (8) și (9), art. 74, alin. (1), art. 76, alin. (1), art. 115, alin. (5) și (6) din Constituția României, după cum vom arăta în continuare.

Criticile de neconstituționalitate

A. Referitor la procedura de adoptare

A.1 Încălcarea dispozițiilor art. 65, alin. (2), lit b), art. 75, alin. (1), art. 76, alin. (2), art. 115 alin. (5) teza finală din Constituția României

- Art. 65, alin. (2), lit. b) din Constituția României prevede:
„ Camerele își desfășoară lucrările în ședințe comune, potrivit unui regulament adoptat cu votul majorității deputaților și senatorilor, pentru:
  - b) aprobarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat.”*
- Art.75 alin.(1) din Constituție prevede: *„ Se supun spre dezbatere și adoptare Camerei Deputaților, ca primă Cameră sesizată, proiectele de legi și propunerile legislative pentru ratificarea tratatelor sau a altor acorduri internaționale și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestor tratate sau acorduri, precum și proiectele legilor organice prevăzute la articolul 31 alineatul (5), articolul 40 alineatul (3), articolul 55 alineatul (2), articolul 58 alineatul (3), articolul 73 alineatul (3) literele e), k), l), n), o), articolul 79 alineatul (2), articolul 102 alineatul (3), articolul 105 alineatul (2), articolul 117 alineatul (3), articolul 118 alineatele (2) și (3), articolul 120 alineatul (2), articolul 126 alineatele (4) și (5) și articolul 142 alineatul (5). Celelalte*

proiecte de legi sau propuneri legislative se supun dezbaterii și adoptării, ca primă Cameră sesizată, Senatului.”;

- *Art.76 alin.(1) din Constituție prevede: „Legile organice și hotărârile privind regulamentele Camerelor se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere.”;*
- *Art.115 alin.(5) teza finală prevede: „Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1).”;*

Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului menționează la art. 1, punctul 2 că: *„Camera Deputaților și Senatul se întrunesc în ședințe comune pentru:*

2. aprobarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat (art. 62 alian. (2) lit. b) din Constituție), a legilor rectificative și a contului de execuție bugetară.”

La art. 12 din același Regulament se prevede: *„Comisiile permanente sesizate în fond lucrează legal, în ședințe comune, în prezența a cel puțin jumătate plus unu atâț din numărul deputaților, cât și din numărul senatorilor care le compun; hotărârile se adoptă cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor prezenți.”*

Numai că ședința comună din data de 22 aprilie 2009 a Comisiei pentru buget, finanțe, bănci din Camera Deputaților și a Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital a Senatului pentru dezbaterea Proiectului de Lege nr. 229/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale s-a defășurat fără cvorum de ședință, încălcându-se

astfel art. 12 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Dezbaterile s-au desfășurat cu respectarea Regulamentului și a procedurilor parlamentare până la art. 6. La discutarea amendamentului de la art. 6 s-au înregistrat 8 voturi pentru și 19 împotriva, în sală fiind prezenți 27 de parlamentari, membri ai celor două comisii de specialitate.

După discutarea amendamentului de la art. 6, cei 7 parlamentari PNL prezenți au părăsit dezbaterile și au atras atenția că prin părăsirea ședinței comune nu mai există cvorum legal de lucru, fapt certificat de înregistrarea electronică a ședinței, aflată pe site-ul Camerei Deputaților, Secțiunea „Dezbateri parlamentare”, *Înregistrări video ale ședințelor din anul 2009, Comisia pentru buget, finanțe, bănci din data de 22 aprilie 2009, timpul de dezbateri 2:07:32 – 2:08:44.*

După părăsirea ședinței de către cei 7 parlamentari, discuțiile au continuat fără să se facă prezența, cu adoptarea articolelor 7-13 în prezența a doar 20 de deputați și senatori, așa cum reiese din aceeași înregistrare electronică invocată, timpul de dezbateri 2:08:45 – 2:09:40.

În acest condiții, discutarea celorlalte articole și amendamente s-a făcut fără cvorum de ședință, în sală fiind prezenți mai puțin de jumătate din numărul deputaților și senatorilor care compun cele două comisii sesizate în fond, fapt ce contravine art. 12 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Grupul parlamentar al PNL din Camera Deputaților a solicitat și Birourilor Permanente ale celor două Camere să ia în discuție acest caz privind lipsa cvorumului la dezbaterile din 22 aprilie a.c. din cadrul Comisiilor reunite de buget, finanțe, bănci la Proiectul de Lege nr. 229/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și să adopte măsurile reglementare care se impun.

Considerăm că încălcarea art. 65, alin. (2) din Constituție și a art. 12 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului a viciat procedura de adoptare a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și face ca acest act normativ adoptat să fie neconstituțional.

De asemenea, în opinia noastră Legea de aprobare a OUG nr. 34/2009 trebuia adoptată în condițiile prevăzute pentru aprobarea legilor organice având în vedere prevederile art.76 alin.(1) din Constituție: *„Legile organice și hotărârile privind regulamentele Camerelor se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere.”* și ale art.115 alin.(5) teza finală: *„Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1).”*.

Având în vedere faptul că, Capitolul V al Ordonanței de urgență 34/2009 introduce o serie de modificări ale Codului fiscal aprobat prin Legea nr. 571/2003 considerăm că legea de aprobare a

acestei ordonanțe de urgență trebuia adoptată în regim de lege organică având în vedere următoarele considerente:

- Codul fiscal aprobat prin Legea nr. 571/2003 *este lege organică* având în vedere că, prin Legea nr. 494/2004 de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 83/2004 pentru modificarea și completarea Codului fiscal a fost inserat un capitol „Infrațiuni” Codul fiscal a dobândit, în condițiile art 73 alin h din Constituție caracterul unei legi organice. Ca urmare, orice modificare a Codului fiscal, trebuie făcută în condițiile prevăzute de Constituție pentru aprobarea legilor organice, respectiv în condițiile prevăzute de art 76 alin 1 și art 115 alin 5 din Constituție. De altfel, în sens similar Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr 545/2006 publicată în M.O. nr. 638/25.07.2006) prin care s-a statuat că, nu este de conceput ca, un act normativ să fie doar „pro parte lege organică, rămânând, totodata, pro parte lege ordinara” și că, adoptarea legii de aprobare ca lege organică (așa cum s-a întâmplat la data adoptării Legii 494/2004 de modificare a Codului fiscal), cu respectarea exigențelor constituționale proprii unei legi organice „califică ca atare însăși legea modificată”. În aceeași Decizie 545/2006, Curtea Constituțională a mai statuat că, „orice intervenție - modificare, completare sau abrogare,, a unei astfel de legi „nu se poate realiza decat printr-o lege adoptată cu respectarea prevederilor art. 76, alin. (1) din Constituție” deoarece „Soluția contrară ar însemna recunoașterea posibilității modificării unei reglementări adoptate prin votul unei majorități absolute, prin efectul votului unei

majorității simple, ceea ce contravine principiului democrației parlamentare.”

Având în vedere și dispozițiile Deciziei Curții Constituționale nr. 545/2006 și dat fiind faptul că, legea dedusă controlului nu satisface această exigență a adoptării în condițiile unei legi organice, fiind adoptată în condițiile unei legi ordinare, considerăm că, toate dispozițiile Capitolului V din OUG nr. 34/2009 și, implicit Legea de aprobare a OUG 34/2009 în ansamblul său este viciată de neconstituționalitate.

B. Referitor la neconstituționalitatea Legii de aprobare a Ordonanței de Urgență nr. 34/2009 precum și la neconstituționalitatea OUG 34/2009

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 aduce la Capitolul V „Măsuri în domeniul politicii fiscale” o serie de modificări și completări Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, modificări pe care le considerăm neconstituționale, având în vedere dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5), art. 16, alin. (2), art. 115, alin. (6) coroborat cu art. 56 din Constituția României.

B.1 Încălcarea art. 115, alin. (6) din Constituția României

Potrivit art.115 alin. (6) din Legea fundamentală, ordonanțele de urgență „nu pot afecta drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție”. Constituția României consacră în categoria îndatoririlor fundamentale (art. 56) și contribuțiile financiare, iar

modificările la Codul fiscal introduse prin OUG nr. 34/2009 afectează contribuțiile financiare stabilite de Codul fiscal, fiind introdus un „impozit minim” ceea în mod evident afectează îndatoririle fundamentale prevăzute de Legea fundamentală. Afectând îndatoriri fundamentale, așa cum sunt acestea reglementate de Legea fundamentală, modificările la Codul fiscal nu puteau fi introduse decât prin lege, în înțelesul restrâns al acestei noțiuni, deci nu și prin ordonanță de urgență, așa cum în speță s-a procedat. În sens similar, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 95/2006) publicată în M.O. nr. 177/23.02.2006 statuând că, atunci când este vorba de reglementări ale drepturilor, libertăților și îndatoririlor prevăzute de Constituție acestea nu pot fi reglementate prin ordonanțe de urgență a Guvernului, ci numai prin lege.

Așadar, având în vedere o interpretare deja consacrată a Curții Constituționale în materia drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, raportat la art 56 din Constituție potrivit cu care :

„(1) Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și taxe la cheltuielile publice.

(2) Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.

(3) Orice alte prestații sunt interzise în afara celor stabilite prin lege, în situații excepționale” se desprinde cu ușurință concluzia că, atunci când se reglementează impozite și, cu atât mai mult când se introduce un impozit nou, acestea nu se pot face prin ordonanță de urgență, ci numai prin lege. Tocmai aceasta face diferența între posibilitatea de legiferare pe care o are Parlamentul, pe de o parte, și Guvernul, pe de altă parte. Deci, Guvernul are o capacitate de

legiferare restrânsă, limitările fiind date fie de legea de abilitare (în cazul ordonanțelor), fie de constrângerile constituționale prevăzute de art 115. alin (4) - (6) din Constituție.

În mod evident OUG nr. 34/2009 aprobată prin Legea cu privire la care am înaintat prezenta sesizare încalcă toate aceste prevederi și principii consacrate deja de Curtea Constituțională, prin acest act normativ introducându-se un nou tip de impozit, „impozitul minim” și aducându-se modificări de esență Codului fiscal, modificări care afectează indatoririle fundamentale așa cum sunt ele prevăzute de Constituție, ceea ce face ca Ordonanța de Urgență și implicit Legea sa de aprobare să contravină Legii fundamentale.

B. 2 Încălcarea art. 1, alin. (3), (5) și a art. 16, alin. (2) din Constituție

Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale aduce la Capitolul V - „Măsuri în domeniul politicii fiscale”, art. 32, modificări și completări Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare. Prin modificarea Codului fiscal, pe calea ordonanței de urgență se încalcă prevederile art 1. alin. (3) și (5) din Constituție, raportate la prevederile art 4 din Codul fiscal.

Art.1 alin. (3) din Constituție prevede: *“România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și*

pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate”, iar

Art. 1 alin. (5) din Constituție: *„În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*

Art. 16, alin. (2) din Constituție prevede: *„Nimeni nu este mai presus de lege”*

Legea 571/2003 privind Codul Fiscal precizează la art. 4 – *Modificarea și completarea Codului fiscal* că :*„(1) Prezentul cod se modifică și se completează numai prin lege, promovată, de regulă, cu șase luni înainte de data intrării în vigoare a acestuia.*

(2) Orice modificare sau completare la actualul Cod Fiscal intră în vigoare cu începere din prima zi a anului următor celui în care a fost adoptată prin lege.”

Or, prevederile art. 32 din Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale care modifică și completează Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal intră în vigoare, așa cum reiese din Rectificarea publicată în Monitorul Oficial Partea 1, nr. 254 din 16 aprilie 2009 la data de 1 mai 2009, încălcându-se astfel termenul de 6 luni prevăzut pentru intrarea în vigoare a oricărei legi de modificare și completare a Codului fiscal.

Prin încălcarea prevederilor art. 4, alin. (1) din Legea nr. 572/20033 privind Codul Fiscal, considerăm că Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale contravine dispozițiilor constituționale de la

art. 16, alin. (2): „Nimeni nu este mai presus de lege”, conținând astfel elemente de neconstituționalitate.

Dispozițiile art. 4, alin. (1) din Codul fiscal erau în vigoare atât la data emiterii ordonanței de urgență, cât și la data adoptării legii de aprobare a acesteia, fiind obligatorii, potrivit art. 1, alin. (5) din Constituție, atât pentru Parlament, cât și pentru Guvern. Așa fiind prin adoptarea pe calea ordonanței de urgență a modificărilor la Codul fiscal și prin nerespectarea termenelor de intrare în vigoare se încalcă un principiu al Statului de drept, și corolarul acestui principiu care impune autorităților publice să acționeze numai în limitele competenței lor. Competența de modificare a Codului fiscal, de introducere de noi impozite aparține Parlamentului și nu Guvernului.

Ca urmare, și din acest punct de vedere atât Ordonanța 34/2009, cât și Legea de aprobare a acesteia sunt neconstituționale, fiind încălcat atât principiul statului de drept prevăzut de art. 1, alin. (3) din Constituție, principiul separației puterilor prevăzut de art. 1 alin. (4), cât și principiul respectării obligatorii a Constituției și a legilor prevăzut de art. (1), alin. (5) din Legea fundamentală. În acest sens Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia 95/08.02.2006, publicată în M.O. 177/23.02.2006.

B. 3 Încălcarea prevederilor art. 15, alin. (2) și art. 16, alin. (1) din Constituția României

Atragem atenția asupra faptului că fapta constând în nedepunerea la termenele prevăzute de lege a declarațiilor recapitulative reglementate la titlul VI din Legea nr. 571/2003 privind

Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare este în prezent dublu sancționată, în ambele cazuri ca și sancțiune contravențională.

Astfel, potrivit art. 219 alin. (1) lit. b¹) din OG nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fapta de „*nedepunerea la termenele prevăzute de lege a declarațiilor recapitulative reglementate la titlul VI din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare*” reprezintă contravenție și se sancționează conform art. 219 alin. (2) lit. h), „*cu amendă de la 12.000 lei la 14.000 lei*”.

În același timp, prin art. 219¹ din același act normativ, respectiv OG nr. 92/2003, a fost reglementată ca faptă contravențională „*nedepunerea la termenele prevăzute de lege a declarațiilor recapitulative reglementate la titlul VI din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau depunerea de astfel de declarații cu sume incorecte ori incomplete*”, fapta fiind sancționată cu „*amendă de 2% din suma totală a achizițiilor/livrărilor intracomunitare de bunuri nedecarate sau, după caz, din diferențele nedecarate rezultate ca urmare a declarațiilor incorecte ori incomplete*”.

Prin urmare, în prezent există două prevederi legale, în același act normativ, care reglementează și sancționează aceeași faptă contravențională, dar pentru care se aplică două sancțiuni distincte.

Articolul 15 din Constituție menționează că „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile*”. Legiuitorul constituțional nu a reglementat expres situația în care aceeași faptă este sancționată în același act normativ, în același timp, cu două sancțiuni separate. Având în vedere această prevedere constituțională, este evident că prin dubla reglementare a unei

sanctiuni contravenționale, textul care reglementează sancțiunea contravențională cea mai dură este evident neconstituțională și încalcă prevederile art. 15 alin. (2) din textul constituțional.

Dispozițiile criticate fac, în opinia noastră ca atât textul Legii de aprobare, cât și textul OUG nr. 34/2009 să aibă caracter imprecis și inadecvat, prevăzând, pentru aceeași faptă o dublă incriminare, cu sancțiuni diferite, ceea ce, în mod evident contravine dispozițiilor constituționale dat fiind faptul că, unul din principiile constituționale este și egalitatea în fața legii (art. 16, alin. (1)). Or, în condițiile în care, în același act normativ, pentru aceeași faptă sunt prevăzute două sancțiuni, la articole diferite din cadrul legii, în mod evident principiul egalității în fața legii este încălcat, dându-se naștere la arbitrar și abuz din partea organelor statului chemate să aplice sancțiunile, care vor putea alege sancțiunea ce o vor aplica nu pe criterii obiective ci pe criterii subiective, dat fiind faptul că legea nu instituie nici un criteriu de aplicare diferită a celor două sancțiuni contravenționale.

În concluzie, considerăm că, și sub acest aspect Legea de aprobare a OUG 34/2009 cât și Ordonanța de urgență sunt neconstituționale prin raportare la prevederile art. 15, alin. (2) și art. 16, alin. (1) din Legea fundamentală.

B. 4 Încălcarea prevederilor art. 44, alin. (8) și (9) din Constituția României

O altă critică care trebuie să îi fie adusă acestui nou text introdus în Codul de procedură fiscală este aceea că tipul acesta de

sanctiune încalcă atât prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare și implicit cele ale art. 1, alin. (5) din Constituție, cât și cele ale art. 44 din Constituția României.

Astfel, sancțiunea contravențională cuantificată valoric care poate fi dată, potrivit art. 5 din OG nr. 2/2001 sub forma sancțiunii principale a amenzii și/sau a sancțiunii contravenționale complementare a confiscării.

Potrivit art. 8 din OG nr. 2/2001 pentru sancțiunea amenzii contravenționale actul normativ care o reglementează trebuie să stabilească un minim și un maxim.

În urma analizei prevederilor art. 219¹ din OG nr. 92/2003 se poate constata că deși această sancțiune este denumită „amendă”, această nu are caracterul juridic al unei amenzi contravenționale, pentru următoarele motive:

- amenda contravențională trebuie să aibă o limită minimă și una maximă;
- în situația în care sancțiunea pecuniară nu are o limită minimă și una maximă, aceasta are caracterul unei confiscări, dar confiscarea este o sancțiune complementară care se aplică numai împreună cu o sancțiune contravențională principală și doar pentru fapte de un pericol social sporit;
- amenda contravențională stabilită printr-o lege sau printr-o ordonanță a Guvernului ar trebui să nu poată să depășească valoarea de 100.000 lei, situație care nu este confirmată în acest caz ;

- sancțiunea confiscării se aplică în funcție de natura și de gravitatea faptei, iar în acest caz această sancțiune se aplică fără a se face o apreciere a naturii și gravității faptei, pornindu-se de la prezumția de vinovăție a contravenientului;
- această sancțiune are caracteristicile unei confiscări, deoarece este stabilită ca o sumă fixă, care nu depinde de gradul de vinovăție al contravenientului și nici de gradul de pericol social al faptei;
- deși are caracterul unei confiscări, această sumă nu este rezultată, destinată sau folosită în fapta contravențională, fapt care ridică problema neconstituționalității încasării acesteia.

Având în vedere cele menționate anterior, este evident că această măsură sancționatorie este contrară dispozițiilor art. 44 alin. (9) din Constituție, potrivit cărora pot fi confiscate, în condițiile legii, numai bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni sau contravenții.

Măsura confiscării unor bunuri constituie o excepție de la principiul constituțional, consfințit de art. 44 alin. (8) din Constituție, potrivit căruia caracterul licit al dobândirii bunurilor se prezumă. Astfel, confiscarea nu face decât să aducă atingere prezumției de dobândire licită a unor bunuri, ceea ce nu poate conduce decât la concluzia neconstituționalității acestor dispoziții de lege care îngăduie o astfel de atingere adusă averii unei persoane nu ca urmare a dobândirii ilicite a unor bunuri, ci cu titlu de sancțiune pentru nedeplinirea în termen a unor declarații, neavând importanță modalitatea de dobândire a bunurilor.

Suma la care se referă art. 219¹ din OG nr. 92/2003, egală cu 2% din suma totală a achizițiilor/livrărilor intracomunitare de bunuri nedeclarate sau, după caz, din diferențele nedeclarate rezultate ca urmare a declarațiilor incorecte ori incomplete, nu se încadrează în nici una dintre categoriile de bunuri la care se referă art. 44 alin. (9) din Constituție. Obligația la care se referă nu constituie nici majorări de întârziere, deoarece regimul acestora este stabilit distinct de art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit acestui text din ordonanță, *„Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere”*, iar nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

Suma prevăzută la art. 219¹ din OG nr. 92/2003 nu constituie nici despăgubire, deoarece despăgubirile se includ în majorări și se plătesc o dată cu diferențele pe impozite, taxe sau contribuții, pe bază de tarif legal. Această sumă face parte deci din bunurile dobândite de contribuabil în afara activității contravenționale.

Potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (8) din Constituție, caracterul licit al dobândirii bunurilor se prezumă, iar averea dobândită licit nu poate fi confiscată.

În acest sens, Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr.85 din 3 septembrie 1996, publicată în M.O nr. 211 din 6 septembrie 1996, că *„Securitatea juridică a dreptului de proprietate asupra bunurilor ce alcătuiesc averea unei persoane este însă indisolubil legată de prezumția dobândirii licite a averii. De aceea înlăturarea acestei prezumții*

are semnificația suprimării unei garanții constituționale a dreptului de proprietate.”

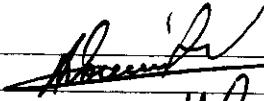
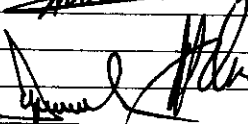
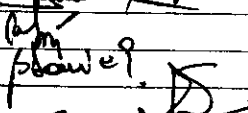
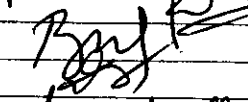
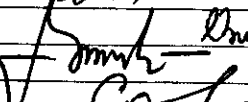
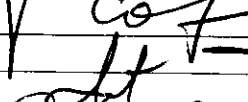
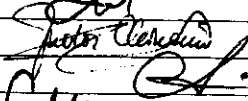
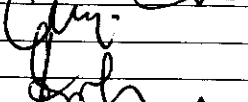
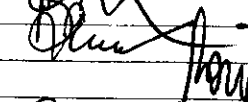
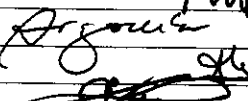
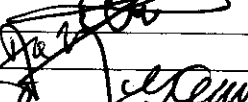
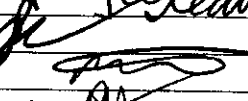
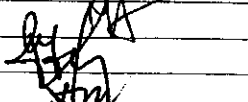
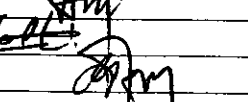
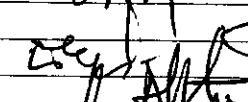
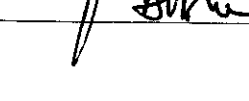

În același sens, Curtea Constituțională a mai decis și prin Decizia 453/16.04.2008 publicată în M.O nr. 374/16.05.2008.

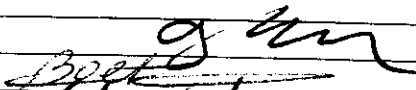
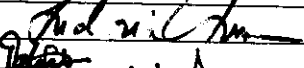
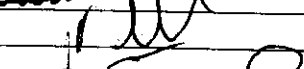

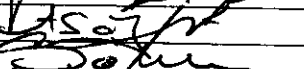
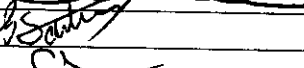

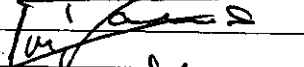

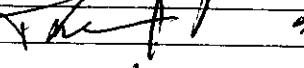
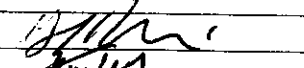
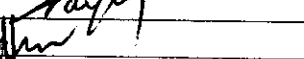

Așa fiind, textul art. 219¹ din OG nr. 92/2003, prin care se dispune egală cu 2% din suma totală a achizițiilor/livrărilor intracomunitare de bunuri nedeclarate sau, după caz, din diferențele nedeclarate rezultate ca urmare a declarațiilor incorecte ori incomplete, cu titlu de sancțiune, încalcă alin. (9) coroborat cu alin. (8) ale art. 44 din Constituție.

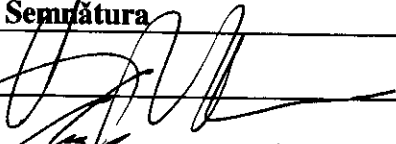
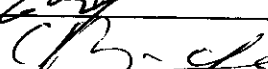

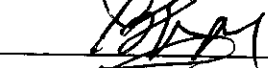

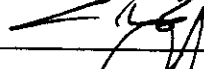

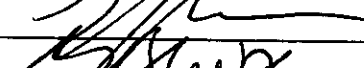

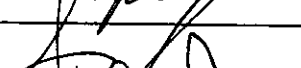

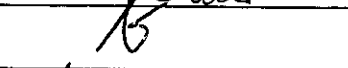
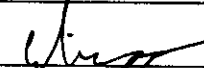
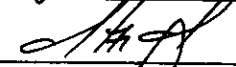

Bucuresti,

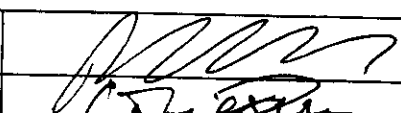
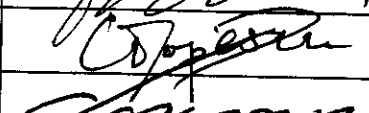
30 aprilie 2009

**Lista parlamentarilor
semnatori ai sesizării privind neconstituționalitatea Legii
de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu
privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor
măsurii financiar-fiscale**

NR. CRT.	Deputat PNL	
1.	Adomniței Cristian	
2.	Almajanu Marin	
3.	Atanasiu Teodor	
4.	Banu Mihai	
5.	Berci Vasile	
6.	Bordeianu Dan	
7.	Bostan Emil	
8.	Buda Viorel	
9.	Budurescu Daniel	
10.	Buican Cristian	
11.	Burlacu Cristian	
12.	Calimente Mihăiță	
13.	Cazan Mircea	
14.	Chițoiu Daniel	
15.	Chiuariu Tudor	
16.	Coroamă Gheorghe	
17.	Cristian Horia	
18.	Dobre Ciprian	
19.	Dobre Cristina	
20.	Dobre Victor Paul	
21.	Donțu Aurel Mihai	
22.	Dragomir Gherghe	
23.	Dumitrică George	
24.	Fenechiu Relu	
25.	Gabor Gheorghe	
26.	Gavrilescu Grațiela	
27.	Gerea Dominic Andrei	
28.	Gorghiu Alina	
29.	Holban Titi	
30.	Horj Pavel	
31.	Irimescu Mircea	
32.	Jolța Nicolae	
33.	Lupu Mihai	
34.	Marian Mihai Dan	
35.	Morega Dan Ilie	
36.	Motreanu Dan	

37.	Nicolăescu Eugen	
38.	Olteanu Bogdan	
39.	Orban Ludovic	
40.	Palăr Ionel	
41.	Palașcă Viorel	
42.	Păsat Dan	
43.	Pieptea Cornel	
44.	Plăiașu Gabriel	
45.	Pocora Cristina	
46.	Pop Virgil	
47.	Popa Marius Octavian	
48.	Popescu Tăriceanu Călin	
49.	Rebenciuc Neculai	
50.	Săftoiu Adriana	
51.	Săpunaru Nini	
52.	Scutaru George	
53.	Stroe Ionuț Marian	
54.	Știrbu Gigel	
55.	Tăbugan Ion	
56.	Taloș Gheorghe Mirel	
57.	Timiș Ioan	
58.	Tușa Diana Adriana	
59.	Țaga Claudiu	
60.	Țimpău Radu	
61.	Țintean Ioan	
62.	Jurcanu Florin	
63.	Uioreanu Horea Dorin	
64.	Varga Ana Lucia	
65.	Voicu Mihai	

Nr. crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	Antonescu Crin George Laurențiu	
2.	Berca Gabriel	
3.	Bîgiu Cristinel	
4.	Boitan Minerva	
5.	Câmpanu Liviu	
6.	Cibu Sever Constantin	
7.	David Cristian	
8.	Diaconu Mircea	
9.	Frâncu Emilian	
10.	Ghișe Ioan	
11.	Hașotti Puiu	
12.	Ichim Paul	
13.	Luca Raymond	
14.	Măgureanu Cezar	
15.	Mărcuțianu Ovidius	
16.	Meleșcanu Teodor Viorel	
17.	Mustătea Vasile	
18.	Nedelcu Vasile	
19.	Nicoară Marius	
20.	Nicoară Romeo	
21.	Oprea Mario Ovidiu	
22.	Pașca Liviu Titus	
23.	Popa Cornel	
24.	Prodan Tiberiu Aurelian	
25.	Robu Nicolae	

26.	Ruşanu Dan Radu	
27.	Topescu Cristian	
28.	Vosganian Varujan	